

els recursos suficients l'any 2007 per revertir la situació de desastre que vosté deixarà a esta comunitat en matèria sanitària.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies. Gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señorías.

Se han convertido en los jueves de la autorreivindicación. Usted viene aquí todos los jueves a decirnos que en el 2007 ganará las elecciones. (*Remors*) Yo lo que le quiero decir, lo que le quiero decir en este acto de la...

El senyor president:

Por favor, señores... Señor Such.

El senyor president del Consell:

...autorreivindicación, que qué dirá en el 2008, en el 2009 y en el 2010. Porque ¿qué dirá?, ¿qué iba a ganar las elecciones de 2007?

Mire, sabe usted que es metafísicamente imposible que usted gane las elecciones en el 2007. Y además, y además, actos de autorreivindicación creo que no se merecen estas Cortes. Aquí venimos a hablar de sanidad, no de usted. Si usted tiene un problema de liderazgo en su partido... (*Rialles i aplaudiments. Esbrons*) Si usted tiene un problema...

El senyor president:

¡Señores...! ¡Señores! Señores diputados del Grupo Socialista, ¡por favor, les ruego respeto parlamentario!

El senyor president del Consell:

Si usted tiene un problema de liderazgo en su partido, si usted tiene un problema de liderazgo en la sociedad y si a usted no le hacen ni caso en Madrid, no es mi culpa, señor Pla, no es mi culpa.

Yo creo que vale la pena que cuando vengamos aquí hablemos de los temas que corresponde hablar aquí, de las cuestiones (*veus*) que interesan a la Comunidad Valenciana, y no de su permanente autorreivindicación. Porque, la verdad, empieza a ser una cantinela un tanto cansina. Siempre que se sube usted aquí nos habla de eso. Cuando usted sabe perfectamente (*veus*) que eso no es así.

El senyor president:

Señores diputados socialistas...

El senyor president del Consell:

Y hablando, y hablando de infraestructuras, le diré que efectivamente firmé un convenio de infraestructuras con el Ministerio de Fomento. Pero, hablando de infraestructuras, (*veus*) le tendría que recordar una vez más, una vez más, que ha sido el gobierno socialista el que ha paralizado la infraestructura más importante para nuestra comunidad, (*veus*)

como es el trasvase del agua del Ebro. (*Remors*)

Y hablando de lo que nos corresponde (*aplaudiments*), y hablando de lo que nos corresponde le diré...

El senyor president:

Por favor, señor presidente. Por favor, señor presidente.

Señor Pla, yo le ruego que discipline a su grupo. (*Esbrons*) Perdón, perdón, perdón, y aprendan a respetar al que está orando ¡por favor! ¡Ha dicho usted lo que ha pensado y nadie le ha dicho nada! (*Veus*)

Por favor, respetemos al que está en la tribuna, de un lado y de otro.

El senyor president del Consell:

Veo... Veo una cierta... una cierta alteración, una cierta alteración en el Grupo Socialista. Pero, bueno, esto debe ser normal, esto debe ser normal. Me parece que quedan dos años todavía por delante para que usted siga haciendo estas cosas que hace y que dice.

Mire, las inversiones de estos últimos años y las inversiones previstas en los próximos años en materia de sanidad se corresponden con la responsabilización de un gobierno que sabe que efectivamente la sanidad es una apuesta fundamental para una sociedad moderna y de futuro. El 40% del presupuesto se destina a sanidad y es, además, la parte del presupuesto que más crece a lo largo de cada año. Hay hospitales, hay centros de salud en estos momentos construyéndose. Hay un plan ambiciosísimo de 1.200 millones de euros para seguir invirtiendo en sanidad. Y sigue siendo la apuesta prioritaria del gobierno de la Generalitat.

Y las cosas además, señor Pla, se planifican, se planifican. Usted acaba de cometer otro tremendo error que le incapacita absolutamente para poder poner en marcha proyecto alguno en una comunidad tan potente y tan compleja como la nuestra.

¿Cómo es posible que diga que está todavía construyéndose el hospital de la Fe, cuando se anunció en el año 99? Un hospital de 1.000 habitaciones. Un hospital que ocupa 200.000 metros cuadrados en un terreno importante de la ciudad de Valencia. ¿Usted sabe lo que acaba de demostrar esta mañana aquí? Que no tiene ni idea de lo que es invertir y poner en marcha infraestructuras, ni idea. (*Remors i aplaudiments*) No sabe. No sabe. Y alguien, alguien que sube a esta tribuna y dice que todavía está construyéndose un hospital que ocupa un solar de 200.000 metros cuadrados, anunciado en el año 99, no está preparado para gobernar la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments. Veus. Pausa*)

El senyor president:

¡Señores! ¡Señores! ¡Señores diputados socialistas! ¡Paz en las masas!

Moltes gràcies, senyor president.

Señora Llinares, ¿qué ocurre? (*Remors*)

¡Por favor, silencio!

¿Desean ustedes continuar la sesión? (*Se sent: "Sí"*) Pues ánimo. (*Rialles*).

Correspon la pregunta... Por favor, señora Llinares. Correspon la pregunta formula per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. Señor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, vaig a intentar utilitzar dades oficials

perquè les coses es puguen veure de la manera més objectiva possible.

Mire, l'economia valenciana va créixer per damunt de l'espanyola des de l'any 95 al 2002 en percentatge de PIB. Però en el 2003 les coses comencen a canviar. En el 2003 el nostre país creix un 2%, mentre que Espanya creix el 2,5. Ens quedem pràcticament a la cua de tota Espanya. En el 2004, el nostre país creix un 2,4%, mentre a Espanya el PIB creix un 2,7%. Són dades oficials, senyor president. Tres dècimes menys i per sota de la majoria de les comunitats autònombes. Les dades mensuals de 2005 van en la mateixa direcció. L'índex de producció industrial valencià al gener i febrer cau un 2,4%. A Espanya es manté, fins i tot creix un 0,1.

Per tant, des que vosté ha arribat, senyor president, les coses, en economia van malament. Cal, cal donar un gir. I nosaltres pensem que este gir, igual que la immensa majoria dels països europeus..., deia, que igual que la majoria dels països europeus del món s'ha de fer potenciar la investigació, s'ha de fer potenciar els investigadors. I per això li preguntem: com pensa millorar la investigació? Com pensa millorar les condicions de treball dels investigadors en situació precària?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, entre altres coses, impulsant parcs científics a les universitats de la Comunitat Valenciana i als llocs on hi ha... o sectors industrials potents al llarg de tot el territori, i també impulsant, per exemple, la creació d'instituts universitaris. Al llarg d'esta legislatura, per exemple, s'han creat 17 instituts universitaris i és el període autonòmic més important en creació d'estos espais.

Fa dos mesos... Imagine que esta notícia li alegrarà, li alegrarà. Fa dos mesos vaig tindre l'oportunitat d'inaugurar la Ciutat de la investigació al si de la Universitat Politècnica, on en estos moments hi ha ja 900 investigadors treballant, perquè nosaltres parlem de dades reals, efectius, no de teoria, sinó de la realitat del dia a dia. I, per exemple, fa només tres setmanes vam inaugurar, per exemple, un centre d'investigació biomèdica on ja estan treballant en estos moments 300 investigadors. Fent projectes de centres d'investigació, fent en marxa instituts universitaris d'investigació o potenciant la creació de parcs científics, és, des del meu punt de vista, a banda de continuar recolzant tota la reticència, és, jo crec, que l'instrument més eficaç per a continuar invertint, potenciant la investigació i perquè els nostres investigadors tinguen llocs d'investigació, de treball, de desenvolupament professional com es mereixen.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Mire, senyor president, efectivament pels seus fets els

coneixeré. Jo li vull dir una cosa molt senzilla, que són dades constatables. Els governs del president Zaplana van concedir una mitjana de 92 beques de formació de personal investigador. Concretament entre el 1996 i el 2002. He fet la mitjana. En el 2003 baixa a 89. En el 2004 noves beques baixa a 35. Són fets concrets que, per damunt del seu edificis d'investigació, demostren que la formació de nous investigadors va pel camí dels crancs, cap enrere. Disminuint aproximadament un 60% respecte als governs anteriors del seu partit.

Mire vosté, senyor president. Diverses comunitats autònombes, les nomenaré: Aragó, Catalunya, Andalusia, Extremadura, Castella-La Manxa, curiosament cap governada pel Partit Popular, ja han canviat les seues beques d'investigació per dos anys de beca més dos anys de contractes. En el nostre país, no.

Sap vosté què suposa açò? Mire, hi ha persones que treballen en investigació, amb deu anys de currículum, que encara que no han cotitzat mai a la seguretat social, senyor conseller. No han cotitzat mai a la seguretat social. Eh! No creu vosté que els titulats superiors amb expedients dels millors tenen dret a un contracte almenys temporal, d'allò que se'n diu en el món del treball un contracte *basura*? No creu que ja és hora? Sap vosté que estem a abril de 2005 i, en contra d'allò que és habitual en esta comunitat, encara que no s'han convocat beques o contractes postdoc, que se'n diu, per a les persones que han acabat la seua tesi doctoral? No ha eixit encara en el *Diari Oficial*. Pensa fer-ho? Quan?

Estem a 13 o 14 d'abril de 2005. ¿Sap vosté que en el Programa Ramón y Cajal, que acaba enguany, per als primers contractats amb un currículum ja d'estos... de persones que han vingut de l'estrange, algunes comunitats ja s'han compromés a contractar-los, per exemple Catalunya, i aquí no hi ha absolutament res sobre este tema? Ho sap vosté?

Bé, anem a vore les dades. Les dades del que dediquen vostés a investigació, i compare-ho amb un programa seu. Vostés es comprometen en el Pla valencià d'investigació i desenvolupament a, en el 2006, dedicar l'1,4% del PIB a I+D. Sap vosté, en la situació en què estem, quan arribaríem a això en el seu creixement? Ho he calculat. En el 2015.

Perquè, mire, les dades són molt clares. Són dades de l'Institut Nacional d'Estadística. En el 2001, Espanya dedica el 0,99% del PIB a I+D; al País Valencià el 0,77. En el 2003, Espanya puja a l'1,10, al País Valencià el 0,87. Mantenint la diferència. A aquest ritme, senyor president, les seues promeses d'arribar en el 2006 a l'1,4, li ho repetim, faça els comptes, 2015. 2015.

I mire vosté, senyor president, la investigació és una cosa que no es pot fer sense investigadors. Hi ha moltes coses que es poden robotitzar, que es poden automatitzar, però no es concep una investigació sense investigadors.

I han hagut gran avanços de la investigació, fins i tot que s'han fet sense grans mitjans, només en el servei. Li podia posar alguns exemples històrics, però no es poden fer sense investigadors.

Vostés la investigació la conceben fent grans edificis. Per exemple, hi ha edificis inaugurats el 2003 que encara no s'han pogut ocupar per no tenir ni investigadors ni material. Si vol li donaré la dada d'un centre d'investigació important que depén de vosté.

Investigar és alguna cosa més que fer museus, que fer grans edificis. Investigar és tenir unes persones que estan treballant, perquè eixe és l'element fonamental en el món de la investigació. Si no, aquests investigadors o se'n van a l'estrange i no tornen o, senzillament, se dediquen a una

altra cosa, com per desgràcia està passant.

Estem en un moment crític econòmic, i vull tornar al començament...

El senyor president:

Senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

...I, mire vosté, o fem un canvi seriosament en este tema o anem per mal camí.

I una postdata. Mire, si em va a donar alguna dada en este tema, jo li demanaria que ens les donarà amb serietat, que no faça com ha fet la conselleria, de mesclar beques de formació amb ajudes a l'estrange amb contractes per a personal menys qualificat. D'açò se'n diu informació enganyosa, quan no publicitat enganyosa.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Ribó. No, lo que quería es que usted utilizase los datos para argumentar su crítica, que son los que son. Porque, claro, usted ha dicho aquí delante de todos algo que no es verdad, que no es verdad, y eso no está bien. Nosotros ya destinamos el 1,8% del PIB en los presupuestos 2005 para investigación, para desarrollo y para innovación. Y eso, señor Ribó, no está bien. Por lo tanto, ya estamos por encima de lo previsto para el final de la legislatura.

Los presupuestos en materia de investigación han crecido más del 13% del 2005 respecto del 2004, y usted tampoco lo ha dicho. Esto tampoco está bien, señor Ribó. Usted, que es profesor universitario, no debe utilizar los datos en función de lo que usted crea que tiene que utilizar para intentar darle algún tipo de solidez a su argumentación. Esto no está bien.

En estos momentos la red de centros de investigación al servicio de los sectores productivos de la Comunidad Valenciana es la red de centros de investigación al servicio de los sectores productivos más importante de toda España. Y eso tampoco lo ha dicho, y eso tampoco está bien.

Y tampoco ha dicho, por ejemplo, que está satisfecho con la Ciudad de la Innovación en la Universidad Politécnica, donde inauguramos ese macroedificio que usted dice con 900 investigadores. Y eso tampoco lo ha dicho, y eso, señor Ribó, tampoco está bien.

Y le digo además que los edificios se terminan, se llenan de material, de instrumental de primer nivel y, además, se ponen a trabajar, como he dicho antes, en ese Centro de Investigación Biomédica 300 investigadores. Y eso, señor Ribó, tampoco lo ha dicho, y eso, señor Ribó, tampoco está bien.

¿O hablamos en serio o no hablamos en serio? Mire, el señor Pla, que decía: "el presidente del paro". Cada mes va cambiando de ritmo. (Remors) Decía: "el presidente del paro". El presidente del paro, por lo de los problemas económicos de la Comunidad Valenciana, puede decir hoy aquí, por ejemplo, que el año 2004 es año récord en creación de puestos de trabajo en la Comunidad Valenciana. Yo sé

que les duele mucho, porque cada puesto de trabajo que se crea duele mucho en las filas socialistas. (Remors) Año récord. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Y que en estos momentos esa economía que usted dice que no va bien ya tiene a más de 2 millones de personas trabajando.

Mire, sus discursos, los de la oposición..., por cierto, la oposición peor valorada de la historia de la Comunidad Valenciana, por cierto, por cierto, (*aplaudiments*) la oposición peor valorada de la historia de la comunidad, la peor. Mientras ustedes continúen con discursos o de autoreivindicación política y personal, como el señor Pla, (*remors*) o no contando las cosas como son, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) señor Ribó, no tendrán manera de entrar en los proyectos políticos de futuro de la comunidad. (Remors)

Al centro, el futuro de la investigación y del empleo. A la izquierda, el pasado, los discursos pesimistas y derrotistas. Nosotros, como la Comunidad Valenciana: por el centro.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Presentació de l'informe de la Comissió d'estudi per a una possible reforma de l'Estatut d'Autonomia i la consolidació de l'autogovern

El senyor president:

Yo les ruego... (Remors) Yo les ruego que mantengan una compostura cuando salga el presidente por lo menos a expresarse, porque es que verdaderamente no le dejan ustedes hablar. No sé para qué le preguntan. (Remors)

Moltes gràcies, señor presidente.

Punto siguiente del orden del día: informe de la Comisión de estudio per a una posible reforma de l'Estatut d'Autonomia i la consolidació de l'autogovern, *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas* número 97.

Por favor, señor presidente de la comisión, tiene la palabra, don José Cholbi Diego.

El senyor Cholbi Diego:

Molt honorable president de la Generalitat.

Molt excel·lent president de les Corts Valencianes.

Il·lustres senyores diputades i senyors diputats,

En la reunió del 8 d'abril la Comissió especial d'estudi per a una possible reforma de l'Estatut d'Autonomia va depositar en este diputat la responsabilitat de presentar davant de tots vostés el treball davant del Ple de les Corts Valencianes.

Ha d'ocupar, senyories, en les meues primeres paraules des d'esta tribuna d'oradors, l'agraïment per l'honor que les meues companyes i companys han depositat en la meua persona.

Esta decisió suposa un honor, repetixc, un honor, junt també amb una gran responsabilitat, perquè significa poder presentar davant del Ple de les Corts Valencianes, per primera vegada, un informe de la Comissió especial d'estudi d'una possible reforma de l'Estatut d'Autonomia i consolidació de l'autogovern, que, creada fa ara un any, en esta legislatura, ja ho havia sigut també en les dos anteriors.

La cambra té l'obligació moral de reconéixer el treball realitzat pels membres de la ponència que en el seu dia va ser nomenada al si de la comissió, amb data del 31 de maig del 2004, i que van aconseguir presentar un informe en, al meu entendre, senyories, un temps rècord, menys d'un any, que és el que hui se sotmetrà a debat en el Ple de la cambra, després de ser aprovat en comissió, reconeixent a tots els